

lertid at have udtrykt mig tilstræffelig tydeligt; men det er jo en bekendt Sag, at enhver Fremstilling er spildt, hvor Fattævnene eller Fattævnens mangler. Det er en Rendsgerning — og den synes jeg er ret alvorlig for os her i Landet — at England uden at forandre sin Toldpolitik i mindste Maade kan føre et rammende Slag mod vort Landbrug ved af sanitære Grunde at udelukke vort Smør og Glæst paa lignende Maade som den, hvorpaa man har udelukket vore levende Kreaturer. Jeg tror dog, at en saadan Eventualitet vilde være ret alvorlig for vort lille Land. Det ærede Medlems øvrige Kritik indeholdt nogle meget grave- rende Beskyldninger mod mig. Den første gik ud paa, at mine Beregninger angaaende Papirtolden vare tvivlsomme, den anden gik ud paa, at mine Oplysninger om Glasindustrien vare indiskrete, og den tredje gik ud paa, at mine Tal angaaende Gardintolden vare fejle. Det er altsaa en hel Række ret alvorlige Beskyldninger, som dette ærede Medlem med den smukke Moral har fremsørt mod mig her i Salen. Med Hensyn til Papirtolden havde jeg efter en offentlig Meddelelse i Bladene anført en Udtalelse fra de danske Papirfabrikkers Generalforsamling. Denne Udtalelse lød som følger: „Derfor Papirtolden nedfattes med 1 Ore pr. Bund, betyder det for Fabrikkerne et Tab af 170,000 Kr.“ Der blev samtidig oplyst, at den samlede Produktion fra de forenede Papirfabrikker var ca. 17 Millioner Bund. — Men vi have jo andre Fabrikker f. Eks. de Ferslevske, — og paa Basis af en rigtig Beregning over den samlede Papirfabrikation, komme vi til, at vi aarlig betale disse Fabrikker over 1 Million i Toldskat. Det ærede Medlem gav paa denne Udtalelse om, at 1 Ores Toldnedsættelse vilde medføre et Tab af 170,000 Kr. aarlig for Fabrikkerne, det geniale Svar — og det vil jeg bede det høje Ting lægge ret Mærke til: „Det behøver jo ikke at være den første Ore, det kan lige saa godt være den sidste Ore“ — og det ærede Medlem søjede hertil den Bemærkning: Man kan af den saldne Udtalelse paa Papirfabrikkers Generalforsamling ikke drage den Slutning, at Papirfabrikkerne udnytte hele den øvrige Told. For dem, som i det hele taget kan regne med Tal og Rendsgerninger, er det klart, at der absolut her kun kan være Tale om den første Ore. Der gives ingen Undtagelser fra den Regel, at enhver Toldnedsættelse nødvendigvis altid begynder med Toppen og absolut aldrig kan begynde med Bunden. Men ogsaa her findes der en Undskyldning for det ærede Medlem, og denne Undskyldning skal jeg fremdrage.

En berømt Historiker, hvis Værker have vundet megen Interesse blandt det lettroende Publikum, forklarede engang i et af sine Værker, hvorledes han naaede Maanen: Han klatrede op ad en Stang, og naar han naaede Toppen, skar han et Stykke af forneden og fæstede det ved Toppen, og dette gentog han, indtil han naaede sit Maal. Jeg antager, at en lignende Teori maa have forevævet det ærede Medlem for Horsens (Wulff), da han her i Salen sad og granskede over Papirtoldens Mysterier. Det ærede Medlem for Horsens citerede et Par engelske Ord, nemlig de to Ord common sense. Maa det maaeste være mig tilladt at citere et Par franske Ord: „les extrêmes se touchent“ eller som det hedder paa Dansk: „Modsætningerne berøre hinanden“. Hvis de ærede Medlemmer her i Tinget vilde gøre sig den Ulejlighed i en engelsk Ordbog at søge Modsætningen til „common sense“, saa vilde de finde Ordet „nonsense“.

Vi komme dernæst til Glastolden, og her har altsaa det ærede Medlem for Horsens udtalt, at der er begaaet en Indiskretion derved, at jeg fremdrog de af mig nævnte usthldige Tal — som ikke bleve fremdragne paa nogen fjendtlig Maade, men tværtimod vare ledsagede af nogle meget forsonlige Ord, som ærede Medlemmer maaeste ville erindre. Maa jeg da oplyse, at de Tal, jeg har fremdraget, ere udtagne af et trykt Opus paa 12 store Sider, Bæret er 4 Maaneder gammelt — jeg har det her i Haanden — og der findes hverken paa dets Omflag eller i dets Indhold noget som helst om, at det er fortroligt eller privat eller trykt som Manuskript. Maa jeg samtidig oplyse, at jeg modtager saadanne Fremstillinger og Andragender i snejsvis paa mit Kontor, fordi man ved, at jeg interesserer mig for Toldsagen. Somme Tider ere de ledsagede af et Par Ord fra Afsenderne, men meget ofte ligge de paa min Bult i en Konvolut uden nogen Angivelse af, hvor de komme fra. Naar jeg har fremdraget disse Tal, har jeg altsaa ikke berørt det Omraade, hvor man privat og under Hemmelighedsløfte giver Toldkommissionen nogle Meddelelser om en privat Virksomhed. Jeg har kun lavet et lille Uddrag af et trykt Andragende, der er bestemt til senere at ledsage Toldkommissionens Betænkning saaledes, at hele Rigsdagen og hele Landet om søje Tid vil blive bekendt med alt, hvad det indeholder. Men een Betragtning vil jeg dog gøre gældende, siden jeg omtaler dette Andragende: Er det virkelig noget retsindigt Menneftes Mening, at Toldkommissionen skulde paavirkes, og Toldsatserne skulle affattes i Hen-